

ростъта съ Александра, наченали да наблюдаватъ, гдѣ падатъ нашите гранати, като стоели задъ топа. Хвърлили и се исправили да видѣтъ, гдѣ ще падне гранатата, но въ това връме, неприятелския топъ гръмва и неприятелската адска граната не закъснява: падва на нашия топъ, счува го и убива трима души. Убити сѫ отъ една и сѫща граната: Капитанъ Данаджиевъ, Вашия синъ и единъ войникъ. На Капитанъ Данаджиевъ, пърче отнесе главата, на Вашия синъ пърче пада въ корема му, а на войника — всичките кости строшени. Ето какъ бѣше ужасната смърть на тѣзи герои. Нито единъ не продума ни дума — моментална смърть! Вашия синъ отнесохъ на Сливница и тамъ почиватъ костите му. . . . .“

Команд. 7-й Прѣславски полкъ:

Капитанъ Диковъ.

